

„A közigazgatás vérkeringésében az érelmeszesedés tünetei mutatkoznak“, de a közgyűlés felfrissítéséről mégsem akarnak hallani a szegedi városházán.

(A Délmagyarország munkatársától.) Hódmezővásárhelyi híradás szerint a szomszéd város polgársága még ennek az évnek decemberében betölti a törvényhatósági bizottság elhalálozás következtében megüresedett tagsági helyeit, még pedig azért csak decemberben, mert különböző technikai nehézségek miatt nem készülhetett el augusztus 31-éig, a törvényes határidőig a virilizáció új névjegyzéke.

Azok a szegediek, akik törődnek a város ügyeivel és sorsával, bizonyára irigykedve olvassák ezt a szomszédból érkező hírt.

Szegeden, mint ismeretes, nincs mód arra, hogy új, friss elemek kerüljenek a kiöregedett, szinte vízelőtli törvényhatósági bizottságba, amely legujobb önmagáról állított ki ezzel a kérdéssel kapcsolataiban erkölcsi és orvosi bizonyítványt.

Néhány hónappal ezelőtt erős harc folyt a kérdés körül. A városnak a városi alkotmány sáncából kirekesztett polgársága már régen meggyőződött arról, hogy

az elaggott közgyűlés csak életelen báb a mindenható magisztrátus kezében.

Ezért a társadalom minden rétegében élénk helyesléssel találkozott az az akció, amelyet néhány valóban dolgozó, de sajnos, eredménytelenül dolgozó városatyá indított a közgyűlés felfrissítéséért. Wimmer Fülöp terjesztett elő annak idején ebben az ügyben indítványt. Kimutatta, hogy

ma sok olyan virilis jogon bekerült tagja van a közgyűlésnek, aki a szegényház lakója.

Kimutatta azt is, hogy közel negyven hely üresedett meg a város parlamentjében. A közgyűlés felfrissítését, az üres helyek betöltését azon az alapon sürgette, hogy

a jelenlegi közgyűlés megcsufolása a város autonómiájának, mert nem tükrözheti vissza a városi polgárság igazi akaratát.

A tanács először azzal szállt szembe az indítvánnyal, hogy *nincs törvényes lehetőség az üres tagsági helyek betöltésére.* Amikor a tanács állításával szemben paragrafusokat és precedenseket sorakoztattak fel, *fordított egyet a kérdéssé* degradálta. Feltette a kérdést, hogy *örögnök, tehetetlennek érzik-e magát a közgyűlés, szükségesnek tartja-e a Voronof-operációt* akkor, amikor olyan nagyszerű dolgokat produkál, úgy épít egyetemet és kisvasutat, ahogy akar. A jó öregek természetesen rábólintottak a tanács és polgármesteri érvelésre, egyszerűen és szerényen jelentették ki, hogy *a legteljesebb mértékben meg vannak elégedve önmagukkal.* Wimmer Fülöp indítványát pedig leszavazták a napirendről, ami azt jelenti, hogy hat hónapig nem is beszélhet róla ismét senki.

Maradt tehát minden a régiben. Most, hogy megkapjuk a vásárhelyi hírt, körülnéztünk a városházán, hátha valami hangulatváltozást tapasztalunk. Először dr. Tóth Bélát kerestük fel, a város főjegyzőjét, akinek a kérdés reszortjába tartozik.

Tóth Béla elmondta azt, hogy történt, mint történt az indítvány leszavazása, majd kijelentette a következőket:

— A közgyűlés autonóm joga alapján hozta meg ezt a határozatot. Igaz, hogy

a közgyűlés felfrissítésének törvényes akadálya nincsen,

de olyan törvény sincs, amely azt kötelezőleg elrendelné. A belügyminiszter a közgyűlésre bízta a kérdés elintézését, a közgyűlés pedig úgy határozott, hogy nem frissíti fel önmagát. Ezt a határozatot az új városházai megválasztás alkalmán a belügyminiszterhez, aki még

nem hozta meg döntését. En, hogy minden eshetőségre előkészítsem a várost és hogy ne az utolsó pillanatban kelljen majd esetleg kapkodni,

már régebben összeállítottam a virilizáció névjegyzékét,

ha tehát a belügyminiszter megváltoztatná a közgyűlés határozatát, akkor minden nehézség és késedelem nélkül betölthetnénk a megüresedett tagsági helyeket.

Beszéltünk dr. Gaál Endre tanácsnokkal, a szabadságon lévő polgármester helyettesével is, aki azonban kijelentette, hogy *nem kíván hozzászólni a kérdéshez.*

Hasonló válaszokat kaptunk a többieként is. Ezekből a néma válaszokból pedig azt is le-

hetne következtetni, hogy a tanács tagjainak között a kérdés teljesen. Valamennyi nagyobb hatalom diktálhatta az emlékeztető közgyűlési határozatot.

Kaptunk azonban másfajta választ is. A tanács egyik tagja, a neve nem is fontos, kijelentette, hogy a maga részéről helyesnek tartaná a közgyűlés felfrissítését már csak azért is, mert az új községi törvény előreláthatólag egy éven belül nem készül el és így az általános választásokat csak nagyszámra lehet megtartani.

— Még ha egy évről lenne is csak szó — mondotta informátorunk —, érdemes és hasznos lenne a közgyűlés megfelelő kiegészítése.

Új emberek, új eszmék, új erők állnának a város szolgálatába

és minden bizonnyal meggyorsítanák valamivel a közigazgatás vérkeringését, amely néha bizony már az érelmeszesedés tüneteit mutatja.

A szegedi egyetem orvosi kara hárommal több zsidó vallású hallgatót ven fel, mint amennyit a numerus clausus előír.

A kar a legliberálisabban értelmezte a numerus clausust és méltányolta a „szerzett jogokat“.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a szegedi egyetem orvostudományi karára 150 új hallgató felvételét engedélyezték, így a numerus clausus értelmében 9 lehet zsidó vallású. Az orvosi karon az első félévre 100 zsidó és 50 keresztény vallású hallgató-jelölt adta be felvételi kérvényét. Az orvosi kar tegnap este tartotta meg első ülését dr. Szabó József dékán elnöke alatt, amikor is határoztak a felvételek ügyében. Mint értesülünk, a jelentkező száz zsidó közül

kilencet a numerus clausus arányszámon belül, hármat pedig ezen felül, szerzett jogok alapján vettek fel.

Felvették mind az ötven jelentkezett kereszt-

ény vallású hallgatót.

Az orvosi kar az idén a legliberálisabban értelmezte a numerus clausust, amennyiben az arányszámon felül, szerzett jogok alapján is felvett három hallgatót, akiket a numerus clausus négy-öt éve nem engedett a szegedi egyetemre, akik négyszer-ötször próbálkoztak sikertelenül. Az arányszámon felül felvett három hallgató között olyan is van, aki külföldön tanult néhány félévet és így most sikerült magukat felvéteni a szegedi egyetemre.

A jogtudományi karon

200 új hallgató felvételét engedélyezték. A numerus clausus szerint 12 zsidó vallású hallgatót vettek fel a karra ülésen. A jogi karra 80 zsidó jelentkező volt.

Huszonegyezer pengős követelés erejéig végrehajtást akarnak foganatosítani a város ellen.

Végrehajtó jelenik meg a torony alatt?

(A Délmagyarország munkatársától.) Szokatlan és bizonyos nemely vonatkozásban fejesőváltásra készítő dolog történt Szeged sz. kir. várossal, mint erkölcsi testülettel és mint jogi személlyel. Az öreg városháza nehéz, faragott tölgyfakapuján nem kisebb ur kopogtatott be, mint a végrehajtó hirnöke. Huszonegyezer pengős bíróság megítélt követelés erejéig kért a város egyik pörös fele végrehajtást az Alföld büszke metropolisza, a magyar Moszkva ellen és a bíróság jögerősen el is rendelte a végrehajtást. Talán csak egy házszalon és a pörös fél esetleges jóindulatán mulik majd, ha nem ütik a pecsétet a városi főpénztárra, esetleg még az újonnan berendezett perzsaszőnyegek is, amiből pedig tagadhatatlanul nagy szegénység a legjobb családban is.

A dolog úgy kezdődött, hogy a város az egyetem számára nemzeti ajándékkul kisajátította a Palánkot. A palánki ház- és telektulajdonosokkal vagy békésen megegyezett a kártalanítás összegében, vagy nem, de az egyezkedési kísérlet sikerétől függetlenül birtokbavette a kiszemelt ingatlanokat, a házakat lebontatta, hogy helyet teremtsen az új egyetemi klinikák számára. Egyik-másik kisajátításból pör támadt. A felek keveselték a város által felajánlott kártalanítást és a bíróságra bízták a kisajátított ingatlanok árának megállapítását. Ezek közé a nehéz esetek közé tartozott a Szegfű-utca 11. számú házának esete.

A ház tulajdonosa Maróthy József 25.600 pengőt kért a várostól, a város viszont lényegesen kevesebbet ajánlott úgy, hogy a szakadék áthidalhatatlanná vált. Pörre került a sor. Az első bíróság a ház kisajátítási árát 21.000 pengőben szabta meg. A városi jogi képviselője ebben az ítéletben meg is nyugodott, Maróthy azonban feleb-

bezést jelentett be ellene, mert ragaszkodott a 25.600 pengős igényéhez. A kereset így a tábla elé került. A tábla megváltoztatta az elsőbíróság ítéletét és helytadva a keresetnek a ház megváltási árát 25.600 pengőben állapította meg. Kimondta azonban a tábla, hogy a ház az ítélet ellenére is többet ér, még 28.800 pengőt, ennyit azonban azért nem ítélt meg, mert a felperes csak 25.600 pengőt kért érte keresetében. A tábla érdekes ítéletét most már mindkét fél megelégedett. A város azért, mert a tábla többet ítélt meg, mint amennyit az elsőbíróság, Maróthy viszont azért, mert nem ítélt meg a ház bíróság megállapított teljes értékét. Így a kereset végső elbírálás végett a Kuria elé került, amely még nem hozta meg döntését.

Közben Maróthy végrehajtást kért a törvényszéktől a törvényszéki ítéletben megállapított 21.000 pengős megváltási ár erejéig a város ellen. Kérelmét az indokolta meg, hogy a törvényszék ítélete, amely ellen a város nem felebbezett a tábla ránézve kedvezőbb ítéletével jögerőssé, tehát végrehajthatóvá vált. Az esetleges többletet majd a Kuria döntése után is behajthatja. A törvényszék azonban nem rendelte el a végrehajtást, mert az elsőbíróság ítéletét nem tartotta jögerőssnek. A törvényszék határozata ellen Maróthy felfolyamodott a táblához, amely jögerősen elrendelte a végrehajtást.

Ezzel a táblai határozattal jelent meg pénteken a városházán Maróthy ügyvédje, dr. Neckich Richárd és kérdést intézett Turóczy Mihály tiszti főügyészhez, hogy hajlandó-e megítélt 21.000 pengőt kiutaltatni végrehajtás nélkül is, amely esetben a város tekintélyes végrehajtási költséget takaríthatna meg. Turóczy Mihály, aki a tanácsülésen beszélt az ügyvédvel, láthatólag meglepetés a dolgot és rövid gondolkodási, illetve tanácskozási időt kért. A tanácsülés befejezése után pedig bi-